

ДОПОМОГА, ЯКА ДАРУЄ ПОСМІШКУ

Волонтерство – це добровільна суспільно-корисна діяльність, яка здійснюється як організаціями, так і окремими людьми. Мета волонтерів – допомагати людям, приносити добро та щастя іншим людям без користі для самого волонтера, хіба що отримати певні позитивні емоції та розуміння того, наскільки це важлива діяльність.

Всі ми в тій чи іншій мірі залежимо від допомоги одне одному. Важливо пам'ятати, що волонтерська діяльність є чинником розвитку країни, саме тому популяризація волонтерства серед молоді – це гарант якісних змін у процесі державотворення.

В сучасному світі надзвичайно важливо бути людиною у будь-яких ситуаціях та допомагати тим, хто цього потребує. На щастя, молоде покоління українців зростає свідомим і відкритим до допомоги. Підтвердженням цього є волонтерська діяльність студентів Житомирського державного університету імені І. Франка.

Кожен із інститутів та факультетів долучається до волонтерських заходів, які проводяться як у самому університеті, так і у Житомирі.

Природничий факультет

На факультеті у складі студентського братства створено волонтерський сектор, головою якого було обрано Юлію Білову. В сектор також входять Анастасія Білошицька, Сергій Василюк, Анастасія Афанасьєва, Юлія Шкилюк. До волонтерської діяльності їх спонукає прагнення допомогти людям, бажання показати іншим, що небайдужі до чужих проблем люди існують.

Студенти регулярно відвідують інтернати, організують там благодійні концерти, збирають речі для дітей: предмети особистої гігієни, одяг та іграшки. Під час гостин в інтернатах накривають для дітей солодкий стіл.

Крім цього, волонтери факультету брали участь у роботах до Дня довкілля, загально-факультетської толоки на біостанції, впорядковуючи її території – прибирали, перекопували ділянки, підмітали, згрібали листя та траву, висаджували молоді дерева та квіти.

Волонтери природничого факультету на зимовий період мають нові плани.

Ірина Шадура,
Вікторія Писаренко

ННІ філології та журналістики

Волонтерською діяльністю, в основному, займається Студентське братство. Голова братства, Анна Кіналевська, розповідаючи про волонтерських рух серед студентів, зауважила, що у сучасному світі люди мають дослухатися один до одного та бути великодушними. Особливо це стосується молоді, бо вона – майбутнє нашої держави. Анна з приємністю зазначила, що студенти завжди готові допомогти іншим, стаючи волонтерами або донорами. Наприклад, студентки Наталія Шевчук та Дар'я Яблонська регулярно долучаються не лише до волонтерських заходів, а й також неодноразово ставали донорами. Обласний центр крові надає інституту інформацію, яка група крові та резус-фактор їм потрібен, а студенти, по можливості, долучаються до збору крові.

Минулого року братство влаштувало ярмарок для збору коштів на лікування студентки 33-ої групи Катерини Король. Також був організований ще один ярмарок, на якому продавали їжу та напої. Гроші, зібрані під час цього ярмарку, пішли на розвиток студентського братства.

У ННІ філології та журналістики з 3 по 17 грудня поточного року діяла благодійна акція «Книга від Святого Миколая». Кожен бажачий міг долучитися до акції та подарувати дитячому будинку цікаву дитячу та пізнавальну літературу, розвиваючі розмальовки. Окрім цього, триває збір дитячого одягу та іграшок для дитячого будинку.

Студентське братство пропагує волонтерську діяльність серед усіх студентів університету. Своім прикладом студенти-філологи та журналісти показують, що надавати допомогу іншим людям, дарувати їм добро та щастя, й справді, важливо. Якщо комусь потрібна допомога та підтримка, волонтери з радістю їй надають.

Іванна Барановська,
Юлія Мельничук

ННІ іноземної філології

Ми звернулися за коментарем до директора інституту Марини Полховської. Вона сказала, що вже чотири роки поспіль студенти організують ярмарку «Поділись теплом свого серця», на якій представляють кухні різних країн світу: США, Італії, Франції, Німеччини та, звичайно, України.

Голова Студентського братства Ілля Панчук зазначив, що ярмарка є не лише цікавим культурним заходом, але й суспільно корисною подією, адже на кошти, зібрані під час проведення акції, студенти купують подарунки, різні іграшки та спортивне знаряддя для учнів комунального навчального закладу «Житомирська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат».

Марина Полховська зауважила, що студентам подобаються подібні заходи, бо це – маленька допомога іншим, допомога, яка дарує посмішку. Відвідуючи в інтернаті дітей на день Святого Миколая, студенти-волонтери спілкуються з ними, граються та фотографуються.

Окремо директор відзначила той факт, що велика кількість студентів-волонтерів ННІ іноземної філології беруть участь у програмі «Донор.UA». Вони часто здають кров та плазму, допомагаючи абсолютно невідомим людям.

Діана Падлевська,
Марина Макаревич

Фізико-математичний факультет

Про волонтерів факультету, їх діяльність та досягнення розповіла голова Студентського братства фізико-математичного факультету Юлія Процун: «Волонтерський відділ фізико-математичного факультету дуже добре розуміє роль волонтерства в суспільстві, тому проводить активну діяльність серед студентів. Євгеній Місько розуміється на тому, хто такі волонтери і як з ними працювати, адже очолював волонтерський відділ нашого факультету тривалий час. Зібравши команду однодумців – Ірину Рибачок, Віталія Зіневича, Божену Собецьку та Тетяну Білоцьку, впевнено ділилися своїми знаннями та мотивує людей. Наші волонтери активно та з користю використовують свою енергію, займають активну громадську позицію. Вони відповідальні і готові допомагати людям, завжди отримують заряд енергії, допомагаючи іншим».

Волонтерство ми вважаємо благородною справою, яку ми робимо для інших. Фізиків часто стають донорами крові. Вони готові без будь-якої винагороди прийти на допомогу тим, хто її потребує. Ті, хто займається утриманням дитячих будинків, опікою над дітьми часто забувають про свій обов'язок або ж отримують недостатнє фінансування від держави. Наш волонтерський відділ регулярно влаштовує акцію «Миколай про тебе не забуде» у Денишівському дитячому будинку, даруючи діткам справжню

зимову казку. Наші волонтери розігрують новорічне театральне дійство, приносять діткам іграшки, солодоці та гарні емоції.

Ми допомагаємо, у тому числі й матеріально, бійцям АТО, які лікуються у Житомирському шпиталі.

Наші студенти співпрацюють з обласною організацією «Діти сонця», своїм прикладом підтверджуючи те, що діти з синдромом Дауна, або як їх називають – «діти сонця» – є такими ж членами суспільства, як і всі інші. Волонтерський відділ надавав гуманітарну та психологічну допомогу сім'ям, які мають дітей з особливими потребами, а також неодноразово відвідував центр порятунку ведмедів «Надія», привозячи харчі для тварин».

Діана Випорхонюк,
Катерина Черній

Історичний факультет

Військові дії на Сході України багатьох з нас залишили небайдужими. Тисячі українців стали займатися волонтерством, надавати матеріальну та соціальну допомогу. Ми поговорили про волонтерство з магістром, майже випускником історичного факультету, Андрієм Магалецьким, який активно займається благодійністю. «Моя волонтерська діяльність почалась з травня 2014 року, після загибелі перших військових – Петра Коваленка та Сергія Панасюка. Тоді я зрозумів, що ми маємо чимось допомогти хлопцям. Не вигадавши нічого кращого, я поїхав на КПП бригади і у військового Миколи запитав, у чому є потреба і чим ми можемо допомогти. Так сформувалась посилка з різних «мильно-рильних» приладь, харчів та одягу. Перші посилки ми відправляли за власний кошт, за підтримки друзів та колег моїх батьків».

Поступово спектр допомоги розширився від шарпеток до спеціального обладнання. За весь цей час, за підтримки волонтерів з нашого факультету, з міста, було зібрано більше 500 тисяч гривень.

Цього року історичний факультет провів дві благодійні ярмарки. На першій бажачі могли придбати солодоці, а на другій – браслети ручної роботи. Всі зібрані кошти ми передали на лікування Андрія Сороки, нашого студента.

Інша важлива частина життя волонтерів-істориків – це донорство. Життя звело студентів з людьми, що започаткували та розвивали проект «Донор.UA». Цей проект дозволяє полегшити систему пошуку донорів. Студенти регулярно здають кров та її компоненти.

Юлія Солуянова,
Олег Полонський

Соціально-психологічний факультет

Про напрями волонтерської діяльності соціально-психологічного факультету розповів

Сергій Товщик – асистент кафедри соціальної педагогіки та педагогічної майстерності.

Перший напрям – соціальна сфера. Студенти відвідують соціальні установи, соціально-психологічні заклади, де перебувають діти та ті, хто потребує соціальної чи психологічної допомоги. Серед таких соціальних установ – дитяче онкологічне відділення Житомирської обласної лікарні, соціально-психологічний центр реабілітації дітей-сиріт «Сонячний дім», громадські організації, що працюють з дітьми, які мають вади психічного або фізичного розвитку. Студенти факультету організують анімаційну діяльність, змістовне дозвілля дітей.

Ми співпрацюємо зі спеціалізованою школою-інтернатом для дітей з вадами розвитку, де студенти в рамках навчальних дисциплін як під час занять, так і після них відвідують заклад, спілкуються з дітьми, організують ігрову діяльність. Наприклад, зараз вони організують проведення майстер-класів для дітей з виготовлення новорічних іграшок та прикрас.

Студенти-волонтери соціально-психологічного факультету допомагають також військовому шпиталю, проводячи Різдвяні та Покровські ярмарки. Другий напрямок волонтерської діяльності студентів нашого факультету – організаційна, технічна підтримка заходів університету та факультету – різні урочисті події (перший дзвінок, випуск, день відкритих дверей); зустрічі гостей конференцій та семінарів; професорів, запрошених з лекціями, інших відомих осіб, які відвідують наш університет чи факультет.

На соціально-психологічному факультеті працює університетська соціальна служба, при якій діє волонтерський загін. Керівником центру студентської соціальної служби є Світлана Коляденко – завідувач кафедри соціальних технологій.

Якщо говорити про причини, чому студенти займаються волонтерською діяльністю, то це тому, що вони мають бажання це робити, хочуть свій вільний час витратити на допомогу людям. Напевно у тих, хто це робить, всередині є щось таке, що штовхає їх на допомогу іншим людям, адже завжди приємно розуміти, що ти зумів зробити чийсь день кращим, приємно бачити посмішки як дітей, так і дорослих.

Конкретних причин, чому студенти займаються волонтерством, думаю, немає. Переконали, що вони це роблять не заради оцінки, не заради позитивної характеристики. Можливо, заради неоціненого – досвіду практичної роботи, досвіду спілкування з іншими людьми, такими ж студентами-волонтерами, досвіду роботи в команді, досвіду вироблення різноманітних навичок, тому що їм доведеться вирішувати різноманітні завдання.

Марина Чирко, Юлія Зяткевич,
Вероніка Станчик, Анастасія Романчук

ДІВЧИНА З ЧОЛОВІЧИМ ХАРАКТЕРОМ

XXI століття – час розривів шаблону. Чоловіки та жінки вже не грають звичні для суспільства ролі. Вони звільнені від стереотипів. Чоловік може піти в декрет, а жінка – надягнути військову форму і захищати свою країну. Можливо, скоро ми взагалі забудемо поняття «гендерна нерівність». Не всі жінки можна назвати слабкою статтю. Так, сьогодні в українських Збройних силах на різних посадах проходить службу більше 55 тисяч жінок, з них безпосередньо на військовій службі – більше 24 тисяч. Військове звання полковник мають 70 жінок, а одна – генерал. Близько 7 тисяч жінок брали участь з 2014 року в Антитерористичній операції на сході України, 116 отримали державні нагороди, 4 з них – посмертно.

Жінка та армія, краса та суворі військові будні, тендітність та сила духу. Поговоримо сьогодні про ці поєднання з Ольгою Баїнською, студенткою ННІ філології та журналістики, магістранткою другого курсу кафедри видавничої справи, редагування, основ журналістики та філології. Красива, спокійна дівчина, яка любить військову форму та дисципліну.

– Ольго, чим ти займаєшся на даному етапі життя?

– Я закінчую 6-ий курс навчання в університеті. Працюю цивільним журналістом на телеканалі «Правда тут». Через півтора місяці буду працювати у військовій сфері, в Силах спеціальних операцій.

– Для цього потрібна військова освіта. Виходить, що в тебе вона є?

– Так, у мене є військова освіта. Коли я переходила на 4-ий курс у нашому університеті, то вирішила піти паралельно навчатися на військову кафедру у військовому інституті імені С. П. Корольова. Там мені потрібно було провчитися два роки. У липні цього року я закінчила військову кафедру, прийняла присягу, отримала офіцерське звання і тепер я військовослужбовець.

– Чому ти вирішила піти навчатися на військову кафедру?

– Починаючи з другого курсу університету я працювала журналістом на одному із сайтів нашого міста. Так виходило, що мій редактор дуже часто посилав мене на різні заходи, які були пов'язані з військовим інститутом, тому і матеріалів я писала про військових багато. Потім мене запросили взяти участь в офіцерському балу, і я погодилася. За місяць наших репетицій і підготовки мені сподобалась атмосфера, військова форма та дисципліна, тому, надихнувшись усім цим, мені також захотілося бути військовою – військовим журналістом.

– Кажуть, що військовослужбовець – це чоловіча робота. Як ти до цього ставишся? Ти за рівність між чоловіками та жінками?

– В українському війську мають бути рівні права між чоловіками і жінками, адже жінки-військовослужбовці більше відповідальні в певних моментах, ніж чоловіки. Потрібно поважати жінок, і військовослужбовців в тому числі. Судячи з останніх подій в нашій країні, то без перебільшень можна заявити, що військовослужбовець-жінка виконує бойове завдання на такому ж рівні, як і чоловік. Добре, що у нас прийняли законопроект і тепер в армії є гендерна рівність.

– Як до твого вибору ставиться сім'я?

– Батьки ставляться позитивно. Моя бабуся хотіла, щоб я після закінчення школи йшла навчатися у військовий інститут. Але я на той момент не хотіла, тому що взагалі не розуміла, як дівчина буде навчатися на військового. Потім я дізналася, що для вступу туди потрібно здавати фізику та математику, яку я не розумію, бо завжди була гуманітарієм. Згодом, навчачись в університеті, це прийшло саме по собі. Та й події в Україні також на це вплинули.

– Жалкувала, що пішла навчатися у військовий інститут?

– За 2 роки навчання жодного разу не пожалувала, що вирішила зв'язати своє життя

з військовою справою. Моє рішення було обдуманим і виваженим, хоча до цього ніколи не могла б подумати, що так станеться. У нас в групі навчалось 17 дівчат і лише 6 хлопців. Хочу сказати, що дівчата більш цілеспрямовано обирають цю професію. Чим мене приваблює військова специфіка? Тим, що мені подобається дисципліна і повага один до одного. Якщо говорити у професійному контексті, то для журналіста знати військову специфіку потрібно обов'язково, адже ситуація в країні зараз така, що ти не знаєш куди тебе відправлять завтра: знімати сюжет чи писати статтю.

– Відрізняється якість навчання хлопців і дівчат на військовій кафедрі?

– Навчання для всіх однакове. Проте, якщо брати фізичні навантаження, то для дівчат є певні поблажки. Якщо ж говорити про весь навчальний процес, то навантаження та знання для всіх однакові.

– Були якісь цікаві чи смішні випадки під час навчання? Можеш пригадати та розповісти?

– Цього літа у нас був навчальний збір. Ми на тиждень виїжджали удосконалити отримані знання на полігон. В останній день перебування заняття проводилися в умовній бойовій обстановці. Всіх поділили на командний, тиловий та охоронний пункт, у який потрапила я. Зі мною було ще дві дівчини. Наша група знаходилася біля дороги, яку ми мали охороняти і доповідати, якщо щось чи когось виявимо. І ось, нічого не підозрюючи, ми почули, що в куцах щось тріснуло. Ми завмерли. Почули з кущів звук перезаряджання автомату і за секунду на дорогу вискочило двоє десантників. Вони, як з'ясувалося згодом, також були на навчанні, і взагалі не знали про нас. Вони, як і ми, знаходились в умовній бойовій обстановці і шукали «ворожу» розвідувальну групу з восьми осіб. Крикнули: «Руки вгору!». Ми в шоці, не знаємо, що робити. Забрали наші документи та допитували, хто ми, звідки, що тут робимо. В однієї дівчини рація була прикріплена до бронезилету. І тільки вона хотіла натиснути на кнопку, щоб повідомити про ситуацію, як один із десантників підбіг, вихопив рацію і почав збивати настроєний канал до нашого командного пункту. Потім, коли ми їм все пояснили, вони просто стрибнули у кущі – і їх не стало.

Була тієї ж ночі ще одна смішна ситуація. Ми, троє дівчат, заступили на чергування з дев'ятої вечора до опівночі. Зайняли свою позицію, сидимо. Після попереднього випадку було дуже страшно. Почало темніти. Від найменшого звуку вже починаєш підстрибувати. Я попросила по рації, щоб до нас відправили ще двох хлопців. Вже темніє. Нас має замінити інша група, а їх ще немає. 12-та година ночі... Десять хвилин на першу, п'ятнадцять хвилин на першу, а зміни немає. Солдат, який вів зміну, вирішив над нами пожартувати та налякати.

Ми в лісі. Нікого немає, і він раптом просто з темряви прямо перед нами вистрибує з криками. Я ніколи не чула, щоб хлопці так кричали. За метрів триста-чотириста знаходився наш командний та тиловий пункти, нас почули і по рації почали розпитувати: «Що з вами? Ви живі?». Було дуже смішно це згадувати потім.

– Ти вчишся та працюєш журналістом. Чи допомагає тобі військова освіта в журналістиці?

– Якщо брати події, що відбуваються у нашій країні на даний момент, то вона дуже допомагає. Ти знаєш, що можна робити, а що не можна, як себе поводити в бойових діях. Якщо ти працюєш в цивільній журналістиці і тебе відправляють в зону бойових дій, то ти, в першу чергу, повинен знати, як себе поводити. Є дуже багато інформації, яку не можна висвітлювати, не можна поширювати. Журналісти, в гонитві за сенсацією, можуть зробити гірше всьому українському народові.

– Чи змогла б ти як військовослужбовець піти захищати свою країну?

– Я поважаю та люблю свою країну. Я готова її захищати, але не як солдат, а як журналіст, тобто в інформаційній сфері, для цього у мене є певна освіта. Проте я приймала присягу і готова будь-як захищати свою країну.

– Якщо б до тебе прийшла донька й сказала, що хоче здобувати військову освіту, якою була б твоя реакція?

– Дивлячись, в якій саме сфері, тому що військова освіта різна. У мене буде робота, пов'язана з журналістикою. Вона полягатиме у написанні матеріалів, роботі з інформацією. Якщо у такій сфері – позитивна.

– Як навчання на військовій кафедрі вплинуло на тебе?

– Дуже вплинуло. Після того, як я закінчила військовий навчальний заклад, я поставила собі мету, яку намагаюся досягти. Я змінилася, з'явився стержень у характері. Мій девіз по життю: «Потрібно використати всі можливості, які дає життя». Якщо у тебе з'являється пропозиція роботи, то не потрібно відмовлятися, а потрібно хоча би спробувати. Це може змінити все твоє життя.

Ксенія Заворотна,
Яна Паламарчук

ОФІЦІЙНА ХРОНІКА

02.11. До Дня української писемності та мови пройшов тренінг «Модернізація навчання української мови з використанням комп'ютерних ігор» для педагогів-філологів. Організатор – професор Оксана Кучерук.

03 та 04.11. СК «Каліпсо-ЖДУ» двічі зіграла проти львівської «Політехніки» у III турі Вищої баскетбольної ліги України. Рахунок першої гри – 98:55, другої – 87:36.

07.11. На природничому факультеті пройшов конкурс-фестиваль «Екологічна мода», організований Всеукраїнською екологічною лігою спільно з факультетом.

08.11. Пройшов семінар-тренінг на тему «Декларація прав людини: культурна спадщина, транзитивність і негації сучасного суспільства». Спікери: регіональний координатор взаємодії з громадськістю Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини в Житомирській області Олена Коваленко, професори Олена Поліщук та Наталія Ковтун.

09.11. До Дня української писемності і мови пройшов квест на знання української мови та літератури.

09.11. Відкрито доступ до наукометричних баз даних Web of Science та Scopus для науковців, студентів, аспірантів.

10.11. Відомі науковці з Житомира та Києва познайомилися житомирцями із чудесами науки.

12.11. Підвели підсумки проекту національно-патріотичного виховання «Єдність у різноманітності. Культурно-мовна неповторність етнографічних груп українців. Поліщуки».

13.11. Студентів-журналістів ознайомили із національною премією «Media etc.».

14.11. Студенти-журналісти та політологи зустрілися із президентом Асоціації «Новомедіа» Русланом Кухарчуком.

16.11. Відбулась Х Волинська всеукраїнська історико-краєзнавча конференція, присвячена національно-визвольним змаганням 1917–1921 рр.

21.11. Пройшов 13-ий традиційний «Листопад-Fest»: студенти продемонстрували свої таланти. Організатор свята – Ірина Шинкарук.

23.11. В Інституті східнослов'янської філології Ягелонського університету професор Віктор Мойсієнко спільно з директором видавництва «Горобець» Ганною Горобець презентували Лавришівське Євангеліє XIV ст.

29.11. На соціально-психологічному факультеті відбувся I тур Всеукраїнської студентської олімпіади з відкритою участю.

Наші в європейських університетах

Осінь 2018 року була досить багатою на наукові здобутки викладачів Житомирського державного університету. Були конференції, наукові семінари, написання наукових праць, написання дисертацій та їх захист. А були й закордонні поїздки у закордонні університети. Різні викладачі з різних інститутів та факультетів (ННІ іноземної філології, ННІ філології та журналістики, соціально-психологічного факультету), різні посади та спеціальності, проте їх єднає одне – бажання отримати нові знання та навички, підвищити свій науковий рівень.

Редакція газети зробила інтерв'ю з двома викладачами – Миколою Ліпівським, завідувачем кафедри германської філології та зарубіжної літератури ННІ іноземної філології, та Оленою Денисевич, старшим викладачем кафедри видавничої справи, редагування, основ журналістики та філології ННІ філології та журналістики.

– Пане Миколо, нашій редакції відомо, що Ви мали закордонне стажування протягом місяця. Розкажіть детальніше про мету Вашої поїздки.

– Стажування проходило в Аугсбурзькому університеті у Німеччині. З цим університетом у нас є спільні проекти, які реалізуються вже протягом кількох років. Викладачі закордонного університету друкуються у наших виданнях «Брехтівський часопис», «Мистецтво і наука», «Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка». Нас поєднує коло інтересів, пов'язане з творчістю Бертольда Брехта, а також методика викладання німецької та літератури як за кордоном, так і в Україні. У вересні поточного року ми провели спільну брехтівську виставку в Житомирі, а у березні 2019 року в Аугсбурзі відкриється наступна спільна виставка.

– Яким чином Вам вдалося потрапити на стажування? Чи могло це бути пов'язано із діяльністю Брехт-Центру у нашому університеті?

– Звичайно, до нас приїздили науковці саме на ті заходи, які проводилися за організації Брехт-Центру і знайомство

з закордонними колегами відбувалось саме на таких конференціях, семінарах, пов'язаних з творчістю Брехта. Запрошення надійшло мені з кафедри дидактики німецької мови Аугсбурзького університету як гостеве запрошення для того, щоб прочитати лекції та семінари саме з методики викладання німецької мови.

– Що нового Ви взяли для себе, який досвід отримали під час стажування?

– Мені випала можливість поспілкуватися з колегами, які є авторами різних підручників, викладають німецьку мову саме як іноземну в університетах та школах Німеччини. Цей досвід дуже важливий, адже у нас зараз, особливо у початковій школі, відбувається реформа і нова українська школа орієнтується на європейський досвід. Мені було цікаво побачити, як у них функціонують деякі речі, які в Україні лише мають реалізуватися в найближчі роки. Наприклад, інклюзивність, демократичні цінності у школі. А колегам з Німеччини було цікаво дізнатись про нашу реформу в освіті, і я виступив з такою доповіддю, у якій розповів про результати, які очікуються під час вивчення німецької мови в початковій школі в Україні.

– Чи справила на Вас якась враження система освіти у Німеччині?

– Система освіти у закордонній вищій школі пов'язана з Болонським процесом. Власне, метою цієї реформи є уніфікація досягнень студентів та навчального процесу в різних країнах для того, щоб можна було переходити на навчання з однієї країни в іншу, з одного університету в інший. Але, разом з тим, є багато чого такого, що в нас ще не працює. Тому можна визнати, що німецька освіта має свої особливості: студент має більше свободи, сам визначає свій навчальний процес, кількість

дисциплін залежить від вибору самого студента. Проте, від студентів у Німеччині я почув, що це створює проблеми, адже не завжди вони можуть зорієнтуватися у виборі предметів, екзаменів, тому в німецькій освіті є як плюси, так і мінуси.

– Чи є у планах викладачів Вашої кафедри закордонні стажування?

– Наші викладачі проходять часто наукові стажування, пов'язані з науковою діяльністю. Частіше за все, мої колеги бувають на стажуваннях у Польщі. Надалі ми плануємо, поряд із науковими стажуваннями, проводити лекції та

...

– Пані Олено. Наших читачів цікавить таке питання: яким чином Ви, старший викладач кафедри змогли потрапити на стажування до польського університету. Через яку структуру Ви це зробили, хто сприяв цьому?

– Сьогодні Міністерство освіти і науки України для отримання диплому доцента вимагає закордонне стажування. Це було основним стимулом для того, щоб шукати різні можливості для виконання цієї вимоги. В соціальних мережах існують групи «Наукові конференції», «Наукові конференції та стажування» тощо. Я шукала в цих групах оголошення про стажування за кордоном. Не з першої спроби знайшла підходяще стажування, підготувала пакет документів. Для стажування потрібно, перш за все, знання мови. Потім потрібно знайти професора, який зголосився б керувати тобою у закордонному університеті. Такий професор знайшовся – пані професор Малгожата Лісовська-Магдаж з Ягеллонського університету (Польща, м. Краків), яка займається медіа та рекламою. Завдяки тому, що вона погодилась, в університеті розглянули мою кандидатуру, розглянули мій список публікацій, проект, який я запропонувала.

– Як публікації вони розглядали, за певною темою чи усі Ваші публікації?

– Вони брали до уваги публікації, які стосувалися моєї теми – «Функціонування медіа та реклами в Польщі». Враховуючи те, що у мене вже був керівник, у мене були публікації за темою, мене запросили на стажування. Проходило воно в Інституті журналістики, медіа та суспільних комунікацій. Свій проект я реалізувала впродовж двох місяців. У мене був свій план, я відвідувала заняття мого професора «Реклама у сучасному суспільстві», працювала

з літературою у бібліотеці, програмами для студентів-медійників та рекламистів. До речі, якраз під час стажування я потрапила на конференцію, яка у них проходила та була присвячена 20-літтю заснування Інституту журналістики. Я дуже рада, що у мене була така можливість відвідати цей захід.

– Розкажіть, пані Олено, як організоване навчальний процес в Ягеллонському університеті.

– Що цікаво, в них немає дзвінків. Кожна аудиторія має табло, на якому вказано, о котрій годині, який викладач, який предмет, які студенти будуть у цій аудиторії. Тривалість занять різна: у одного викладача лекція може бути більше двох годин, у іншого – менше чи більше. У мого професора лекції з сучасної реклами тривали більше двох годин. О 13:15 вони починались і закінчувались о 15:45. Була невеличка перерва – 15 хвилин.

Моє стажування полягало в ознайомленні з організацією процесу навчання, наукових студіях, обробці матеріалів у бібліотеці Ягеллонського університету з теми мого дослідження, підготовці публікацій з теми. Там я закінчила працювати над радіомовною картиною світу українців. Більшість матеріалів зібрано для подальших публікацій. На жаль, не так швидко створюються публікації, як хотілося б.

– Як фінансувалося Ваше стажування?

– У мене була стипендія, яку платив Ягеллонський університет – 700 злотих. Звичайно, це дуже обмежений бюджет. Проживала я у гуртожитку, який був оплачений університетом. Зі мною у кімнаті проживала жінка з Сербії, епідеміолог, яка також проходила стажування, але на медичному факультеті.

– Ви проживали у гуртожитку одного з найстарших університетів Польщі.

семінари в університетах Польщі, Німеччини, Австрії, з якими ми співпрацюємо.

– На Вашу думку, освіта в Україні може зрівнятися з тим рівнем, який пропонують закордонні університети?

– Звичайно. На даний час в Україні є свої здобутки у галузі освіти, але, разом з тим, є досягнення Західної Європи, які для нас лишаються в планах. Я думаю, що можна досягнути того рівня якості освіти, який пропонує нам Європа, проте головне – не втратити те, що ми маємо зараз.

Марія Лось

Скажіть, а організація життя у їх гуртожитках якось відрізняється від життя у наших, житомирських гуртожитках?

– Ви знаєте, у мене немає досвіду проживання у наших гуртожитках, проте з того, що я помітила – є комендант гуртожитку, на вході сидить вахтер, проте він не дуже цікавиться хто приходить і до кого. У гуртожитках немає проблем з дисципліною. Навіть, якщо хтось і співає десь ввечері у гуртожитку, то таке було дуже рідко. Поряд з нами проживали італійці, іспанці, серби. Ніяких проблем не було, ні у побуті, ні у стосунках. Кухня на поверсі, туалетна кімната, ванна кімната. Взагалі, сподобалося.

– Скажіть, пані Олено, у скільки Вам обійшлося стажування? Тобто, скільки потрібно витратити власних грошей викладачеві тієї чи іншої кафедри нашого університету, щоб пройти двохмісячне стажування у закордонному, зокрема Ягеллонському університеті?

– Я дуже часто згадувала програму «Орел і решка», коли герой мав прожити на 100 доларів при всіх спокусах оточуючого міста. Я мала чіткий бюджет – скільки могла витратити за день та на що: коли я пішки йду, коли їду, що купую собі, що у подарунок рідним. Усю стипендію я витратила на харчування, поїздки, книжки, музеї. Якщо Ви запитаєте: скільки потрібно мати грошей з собою у Кракові, щоб прожити там, то це дуже індивідуально, бо кожен живе за своїми потребами. Хтось економить на їжі, хтось – на одязі, хтось – на культурній програмі, а хтось – на подарунках рідним. Тому загальною кількістю грошей складно сказати. Проте, думаю, що кожен з викладачів нашого університету може фінансово дозволити собі подібне закордонне стажування.

Андрій Близнюк

Втрачений студентський квиток, виданий 3 жовтня 2016 року Житомирським державним університетом імені Івана Франка на ім'я Зацепіна Марина Віталіївна, вважати недейсним.

Анекдот від викладачів природничого факультету :)
Посміємось разом!

Віталій Костюк

Студент приходить додому з перев'язаною рукою. Батьки запитують, що з ним.

– На парі хімії проводили досліди, і мені на руку потрапила лимонна кислота.

– Ну і що? Вона не залишає опіків.

– Так, але мій сусід вирішив її нейтралізувати і насипав мені на руку NaOH.

...

Батько питає сина:

– Що сьогодні було на парах?

– На хімії вивчали вивухові речовини.

– А що завтра будете робити в університеті?

– В якому університеті, тато?

...

Кажуть, нечиста сила є різна: понеділок, перша пара, хімія.

Юлія Шелюк

Олександр Камінський

Іван Хом'як

Розмовляють два викладачі, один каже:

– Я такий дивний сон бачив...

– Що ж тобі приснилося?

– Мені приснилося, що я заснув на лекції.

– І що?

– Просинаюсь, дивлюсь, я й справді на лекції.

...

Дівчина пише в групі:

– Дівчата, вчора бігла по магазину, шукала майонез. Так і не знайшла.

Підкажіть, де купити рожевий майонез для «шуби»?

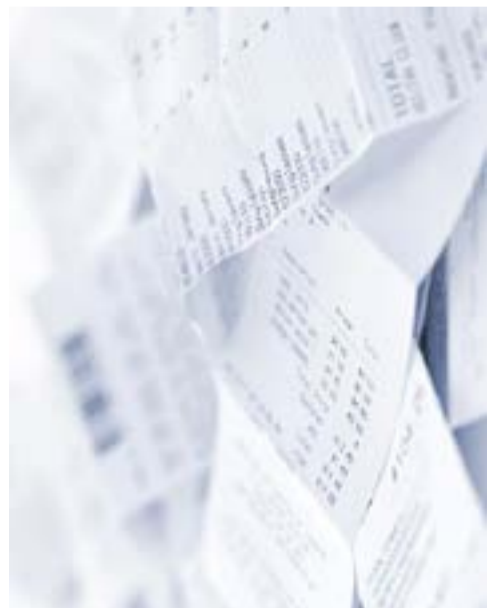

Роман Денисюк

ОБЕРЕЖНО: ЧЕК З МАГАЗИНУ

Редакція продовжує друкувати попередження для власників банківських карт, телефонів, гаманців.

Майте кожного дня Інтернет-принимач інформачію про все нові способи шахраїв заробити на нас. Скажіть чесно: ви хоч колись читали буквочки та циферки товарного чеку з магазину чи аптеки, коли розплачувались банківською картою чи готівкою? Ні? Тоді цей матеріал для вас.

Ситуація наступна

Ви оплатили покупку у супермаркеті чи ліку у аптеці банківською картою чи готівкою. Виходите з магазину/аптеки на вулицю, тримаючи у руках чек. На вулиці до вас підходить інтелігентного вигляду бабуся, дівчина з дитиною на руках (можливі інші варіанти) та звертається до вас:

– Вибачте, вам чек не потрібен? Чи не віддасте ви його мені?

– А вам навіщо?

– На аліменти збираю: чоловік мене кинув з дитиною, треба для суду, типу це я витрачаю на дитину стільки, щоб аліменти були більше.

Як варіант – «чоловік лежить у лікарні, для того, щоб отримати допомогу від профспілки, потрібні чеки на ліки». Ще варіант – «бонуси збираю!». Можливі інші варіанти. Головне – привід не виглядатиме підозрілим.

Вам не шкода цього папірця, ви його віддаєте та спокійно йдете далі у своїх справах. Навіть десь задоволені собою – «добрю справу зробив, людині допоміг». Проте, віддавши чек, ви стали жертвою шахрая або навіть учасником шахрайської схеми.

У чому небезпека ?

Наступного дня ви отримаєте дивне sms-повідомлення про те, що ваша карта заблокована. Часто на чеку друкують прізвище власника бонусної або дисконтної карти і останні цифри вашої банківської карти. Цієї інформації достатньо для афери.

Як працює схема ?

Шахрай, якому ви подарували чек, знаходить вас по прізвищу та імені в соцмережах, дізнається номер телефону у профілі чи у друзів. І надсилає sms: «Доброго дня, дорогий клієнт банку такого-то. Ваша карта ... 1234 заблокована». А далі – за накатаною схемою: хочете розблокувати – повідомте код.

Довірливий наш читач, про ваші подальші дії вже писали не раз: код повідомляти не можна, телефонуйте в банк та повідомляйте про ситуацію.

Бонус-підступ

Якщо розрахунок був готівкою, то тут ще цікавіше. У шахрая аж два способи заробити з вашим чеком. Перший – шахрай одразу заходить у магазин, знаходить там таку ж річ, як в чеку, і спокійно виходить з неї за межі магазину. Якщо «запищити» на виході, покаже чек охоронцеві і спокійно піде у своїх справах. Товар він або використає, або – другий варіант. Через деякий час шахрай поверне цю покупку до магазину за вашим чеком й отримає гроші. За своїм паспортом. А хто його у чомусь запідозрить? Ви будете перепитувати у магазині через тиждень, хто повернув куплений вами товар? Паспорт потрібен не для того, щоб підтвердити особу покупця, а для того, щоб підтвердити особу людини, якому з каси видають гроші.

Що робити ?

Зберігайте або знищуйте чеки. Чек – це платіжний документ, який НЕ ПОВИНЕН потрапити в чужі руки. Попереджений – значить озброєний!

Як світ зустрічає НОВИЙ РІК

У Німеччині, не зважаючи на вік, усі із першими ударами годинника стрибають із стільців у Новий рік.

У Польщі дівчата гадають. Під скатертину кладуть жменю сіна, а тоді витягують по сініні. У кого найдовша – та вийде у Новому році заміж.

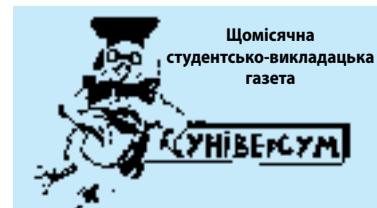
Сільські жінки Франції ідуть під Новий рік до джерела. Котра першою набере води, залишає біля нього пірижок. Наступна – забере пірижок і залишить свій, і так далі, аж до вечора.

В усіх болгарських будинках з останнім ударом годинника на 1 хвилину вимикають світло і цілуються.

В Італії в новорічну ніч ходить по вулицях небезпечно, бо італійці все старе та непотрібне викидають з вікон.

В Японії в новорічну ніч у всіх храмах дзвони відбивають 108 ударів. Вважається, що людина має б найголовніших пороків: скупість, злість, дурість, легковажність, нерішучість і ненажерливість. Кожен з цих пороків ще має 18 відтінків. У новорічну ніч з кожним ударом дзвонів душа людини очищається від цих гріхів. Після останнього удару японці лягають спати, а на світанку зустрічають Новий рік з першими променями сонця.

Марія Масловська

Щомісячна студентсько-викладацька газета
Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Денис Огороднійчук © СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації – рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсум» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлина, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Віддруковано у комунальному книжково-газетному видавництві «Полісся».
Адреса: вул. Шевченка, 18а, Житомир.
Тел.: (0412) 37-35-53.
Замовлення № 1400
Наклад 300 примірників.